

de rechtvaardigheid niet te schaden; d) de uitvoering te verbeteren."¹⁶⁶

2.3.1 De ontwikkeling van de gedachtengang over de rechtvaardigheid bij belastingen

Adriani en van Hoorn vermelden over de ontwikkeling van de gedachtengang over de rechtvaardigheid bij belastingen: "overziet men het geheel, dan is steeds de achtergrond het verwerkelijken van wat men als gerechtigheid beschouwt. Men kan daarbij onderscheiden een streven naar:

- een behoorlijke verdeling van de belastingdruk,
- een behoorlijke inrichting der belastingwetgeving,
- een behoorlijke verhouding tussen overheid en belastingplichtige,
- een behoorlijke maatschappelijke uitwerking en
- een verandering in maatschappelijke verhoudingen."¹⁶⁷

2.3.1.1 Het begrip rechtvaardigheid bij belastingen: een algemene en gelijke verdeling van de belastingdruk

Samenvattend kan worden gesteld dat ook in de moderne tijd onder het begrip rechtvaardigheid bij belastingen wordt verstaan dat belastingen algemeen en gelijk zijn voor iedere burger.¹⁶⁸ Volgens de zogenaamde "Fähigkeitslehre" zou de belastingheffing moeten zijn afgestemd op de economische positie van burgers. Dat wil zeggen: aan de méér welgestelden worden, via de progressie van belastingen, méér belastingen toebedacht dan aan de minder welgestelden. Geen belastingheffing vindt plaats over het bestaansminimum. Vanuit deze visie werden de zogenaamde rechts-of verdelingsbeginselen ontwikkeld.

2.3.1.2 Het belang van een behoorlijk ingerichte belastingwetgeving

Voor het verwezenlijken van de gerechtigheid (rechtsgedachte) bij belastingen wordt gewezen op het belang van een behoorlijk ingerichte belastingwetgeving. Dat is wetgeving die een nauwkeurige bepaling van de belastingschuld mogelijk maakt, dus kenbaar is en rechtszekerheid biedt.¹⁶⁹ Zo moet er zekerheid worden geboden over het antwoord op de vragen: wie moet belasting betalen (het subject van de belastingheffing) en wat moet iemand aan belasting betalen (het object van de belastingheffing). Daarnaast moet de wetgeving zekerheid bieden over de wijze van betalen.

¹⁶⁶ W.F.C. Stevens[10,blz.71].

¹⁶⁷ P.J.A. Adriani, J. van Hoorn[1,blz.208].

¹⁶⁸ Zie hoofdstuk 2.4.

¹⁶⁹ W.F.C. Stevens[10,blz.71].